

Okresný úrad Bánovce nad Bebravou
odbor starostlivosti o životné prostredie
Nám. L. Štúra 7/7,
957 01 Bánovce nad Bebravou

sp. zn.: OU-BN-OSZP-2022/00371-045

V Bratislave dňa 9.6.2022

Dotknutá obec: **Obec Dolné Vestenice**
Záhumsená 154/74, 972 23 Dolné Vestenice, Slovenská republika,
IČO: 00 318 086

Právne zastúpený: POLÁČEK & PARTNERS s.r.o.
advokátska kancelária so sídlom Hurbanovo námestie 1, 811 06 Bratislava,
Slovenská republika, IČO: 50 568 124, zapísaná v Obchodnom registri
Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 114802/B

Navrhovateľ: **POMI, s.r.o.**
so sídlom Látkovce 441, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 566 322

Odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-BN-OSZP-2022/000371-045, zo dňa 25.5.2022

*Doručené do elektronickej schránky.
Prílohy podľa textu.*

I. PROCESNÝ STAV

A. Opis doterajších procesných okolností

1. Dňa 13.6.2016 doručil Navrhovateľ Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, odbor starostlivosti o životné prostredie¹ Oznámenie o činnosti označenej ako „Rozšírenie závlahy pre pestovateľský sad POMI - LÁTKOVCE“², ktorou plánuje:
 - rozšíriť závlahový systém z katastrálneho územia Dotknutej obce³ do katastrálneho územia obce Látkovce (o cca 4 km) a
 - využívať podzemnú vodu z katastrálneho územia Dotknutej obce na zavlažovanie ovocných sádov Navrhovateľa v katastrálnom území obce Látkovce.
2. Doručením Oznámenia bolo začaté konanie podľa Zákona o posudzovaní vplyvov,⁴ konkrétne, zisťovacie konanie.⁵
3. Dotknutá obec v Konaní doposiaľ vydala k Oznámeniu a jeho doplneniu dve stanoviská, a to:
 - (i) **prvé negatívne stanovisko** zo dňa 29.6.2016, č. 490/2016 a
 - (ii) **druhé negatívne stanovisko** zo dňa 18.4.2017, č. DV-33/2017-OcÚ.
4. Prvostupňový orgán v Konaní vydal rozhodnutie č. OU-BN-OSZP-2017/000128-070, zo dňa 26.4.2017, ktorým rozhodol o tom, že Navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní vplyvov.⁶
5. Okresný úrad Trenčín, ako odvolací orgán vydal rozhodnutie č. OU-TN-OOP3-2017/021987-002 Kom, zo dňa 7.8.2017, ktorým zamietol odvolanie Dotknutej obce a ostatných účastníkov konania a potvrdil Prvostupňové rozhodnutie.⁷
6. Prvostupňové rozhodnutie, ako aj Odvolacie rozhodnutie boli zrušené právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.9.2020, sp. zn. 11S/119/2017⁸, ktorým bola vec zároveň vrátená Prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.
7. Dňa 28.12.2021 Navrhovateľ do zisťovacieho konania predložil ako doplňujúcu informáciu k Oznámeniu Záverečnú správu z hydrogeologického prieskumu z decembra 2021, ako aj potvrdenie o jej zaslaní do Hydrogeologickej komisie.⁹
8. Dňa 29.12.2021 bolo Dotknutej obci doručené Oznámenie o začatí nového prejednávania¹⁰ vo

¹ Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, odbor starostlivosti o životné prostredie, ďalej aj ako „**Prvostupňový orgán**“.

² Oznámenie Navrhovateľa s názvom „Rozšírenie závlahy pre pestovateľský sad POMI – LÁTKOVCE“, z mesiaca máj 2016, ďalej aj ako „**Oznámenie**“, alebo „**Zámer**“ a činnosť požadovaná v Oznámení ďalej aj ako „**Navrhovaná činnosť**“.

³ Obec Dolné Vestenice ďalej aj ako „**Dotknutá obec**“.

⁴ Zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „**Zákon o posudzovaní vplyvov**“.

⁵ Zisťovacie konanie začaté doručením Oznámenia ďalej označujeme aj ako „**Konanie**“

⁶ Rozhodnutie Prvostupňového orgánu č. OU-BN-OSZP-2017/000128-070, zo dňa 26.4.2017 ďalej len ako „**Prvostupňové rozhodnutie**“.

⁷ Rozhodnutie Okresného úradu Trenčín, č. OU-TN-OOP3-2017/021987-002 Kom, zo dňa 7.8.2017, ďalej len ako „**Odvolacie rozhodnutie**“.

⁸ Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.9.2020, sp. zn. 11S/119/2017, ďalej len „**Rozhodnutie súdu**“, alebo „**Rozsudok súdu**“.

⁹ Komisia pre schvaľovanie množstiev podzemných vôd Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, ďalej len „**Hydrogeologická komisia**“.

¹⁰ Oznámenie Prvostupňového orgánu č. OU-BN-OSZP-2021/003191-005, zo dňa 28.12.2021, ďalej len „**Oznámenie o začatí nového prejednávania**“.

veci Navrhovanej činnosti č. OU-BN-OSZP-2021/003191-005, kedy Prvostupňový orgán opätovne vyzval Dotknutú obec, aby sa vyjadrila k doplnenému Oznámeniu najneskôr do 10 pracovných dní, t. j. do 13.1.2022.

9. Dotknutá obec sa k Oznámeniu Navrhovateľa vyjadrila stanoviskom zo dňa 12.1.2022 s tým, že s Navrhovanou činnosťou naďalej nesúhlasí z dôvodov, ktoré detailne opísala v stanovisku.¹¹
10. Listom Prvostupňového orgánu č. OU-BN-OSZP-2022/00371-036, zo dňa 24.3.2022 vyzval účastníkov Konania, aby sa s poukazom na § 33 ods. 2 Správneho poriadku¹² vyjadrili k podkladom pred vydaním rozhodnutia, ktoré si Dotknutá obec prevzala dňa 8.4.2022 (piatok). Prvostupňový orgán vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k podkladom pred vydaním rozhodnutia **do 3 dní** (11.4.2022, pondelok).¹³
11. Prvostupňový orgán v Liste zo dňa 8.4.2022¹⁴ (adresovanom nepochopiteľne len niektorým účastníkom konania) oznámil, že nevydá rozhodnutie v lehote do 19.4.2022, pretože právny zástupca Dotknutej obce si údajne nemal prevziať Oznámenie podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku (čo nie je pravda, k doručeniu došlo práve 8.4.2022). Z uvedeného dôvodu Prvostupňový orgán uvádza, že požiadal Druhostupňový orgán¹⁵ o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia v Konaní (žiadosť o predĺženie lehoty však Prvostupňový orgán k Listu nepripojil a do dnešného dňa nie je ani zverejnené na stránke enviroportalu¹⁶). List bol Dotknutej obci doručený dňa 11.4.2022. Podotýkame, že Prvostupňový orgán v Liste oznamoval iba to, že žiadal o predĺženie lehoty, neoznamoval, že lehota na vydanie rozhodnutia aj bola predĺžená.
12. V rovnaký deň, 8.4.2022, Dotknutá obec po prevzatí Oznámenia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, bezodkladne pripravila a odoslala Prvostupňovému orgánu žiadosť o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia pred vydaním rozhodnutia a súčasne aj žiadosť o nahliadnutie do administratívneho spisu Prvostupňového orgánu.¹⁷ Dotknutá obec v Žiadosti o predĺžení lehoty a nahliadnutí do spisu uvádzala, že 3-dňová lehota na podanie vyjadrenia k podkladom rozsiahleho a skutkovo a právne náročného predmetu konania je pre účastníkov konania neadekvátna. Zároveň, Dotknutá obec predĺženie lehoty odôvodnila aj tým, že si uplatňuje svoje právo nahliadnuť pred vydaním rozhodnutia do administratívneho spisu za účelom oboznámenia sa s podkladmi, a tiež - čo je dôležité - so spôsobom ich zaobstarávania. Okrem neprimerane krátkej doby na podanie vyjadrenia k podkladom nebolo možné v 3-dňovej lehote stanovenej Prvostupňovým orgánom (z ktorej dva dni pripadali na víkend), do spisu nahliadnuť.
13. Dňa 11.4.2022 právny zástupca Dotknutej obce telefonicky komunikoval s pracovníčkou Prvostupňového orgánu a dopytoval sa na vybavenie Žiadosti o predĺženie lehoty a nahliadnutie do spisu, na čo bol informovaný, že vzhľadom na čerpanie dovolenky poverený pracovník sa žiadosťou bude zaoberať až na druhý deň (12.4.2022) (t. j. po uplynutí stanovenej lehoty na podanie vyjadrenia podľa Oznámenia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku).

¹¹ Ďalej len „**Stanovisko**“.

¹² Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len „**Správny poriadok**“.

¹³ Ďalej len „**Oznámenie podľa § 33 ods. 2**“.

¹⁴ List Prvostupňového orgánu č. OU-BN-OSZP-2022/000371-037, zo dňa 8.4.2022, ďalej len „**List**“.

¹⁵ Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, ďalej len „**Druhostupňový orgán**“.

¹⁶ Konanie o Zámere na stránke enviroportalu: <https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/rozsirenie-zavlahy-pre-pestovatelsky-sad-pomi-latkovce-2>.

¹⁷ Žiadosť o nahliadnutie do spisu a žiadosť o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k podkladom pred vydaním rozhodnutia, zo dňa 11.4.2022, ďalej len „**Žiadosť o predĺženie lehoty a nahliadnutie**“.

14. Dotknutá obec vzhľadom na tento prístup Prvostupňového orgánu z procesnej opatrnosti pripravila vyjadrenie¹⁸ k Oznámeniu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku a k podkladom rozhodnutia a dňa 11.4.2022 ho doručila Prvostupňovému orgánu, avšak vyjadrenie pripravila iba v takom rozsahu a k tým dokumentom, ktoré jej boli doteraz známe z enviroportálu (ktorý mimochodom nie je administratívnym spisom konajúceho správneho orgánu) a z oficiálne doručených dokumentov, bez oboznámenia sa so spisom Prvostupňového orgánu.
15. Na Žiadosť o predĺženie lehoty a nahliadnutie do spisu Prvostupňový orgán už nijako nereagoval.
16. Dotknutej obci bolo dňa 7.6.2022 doručené Rozhodnutie Prvostupňového orgánu zo dňa 25.5.2022.¹⁹
17. Dotknutá obec proti tomuto Rozhodnutiu podáva v zákonom stanovenej lehote toto odvolanie z dôvodu, že Rozhodnutie je ako celok nezákonné.

B. Štruktúra tohto odvolania

18. Pre prehľadnosť si dovoľujeme uviesť štruktúru tohto odvolania, kde:
 - v časti II. poukazujeme na podstatné problémy (otázky) zložitej a niekoľko rokov trvajúcej problematiky Zámeru Navrhovateľa;
 - v časti III. pripomíname spôsob hodnotenia Zámeru v zisťovacom Konaní;
 - v časti IV. poukazujeme na vážne procesné pochybenia Prvostupňového úradu, ktoré majú za následok zásah do práv Dotknutej obce a ostatných účastníkov Konania a spôsobujú nezákonnosť Rozhodnutia;
 - v časti V. poukazujeme na skutkové a právne pochybenia Prvostupňového orgánu, ktoré spôsobujú nezákonnosť Rozhodnutia;
 - v časti VI. podávame návrh na rozhodnutie v odvolacom konaní.

II. PODSTATNÉ PROBLÉMY ZÁMERU A KONANIA NAVRHOVATEĽA

19. Dotknutá obec chce úvodom tohto odvolania uviesť podstatné skutočnosti a súvislosti týkajúce sa Zámeru Navrhovateľa a jeho konania. Prvostupňový orgán ich nezohľadňoval, aj keď ich ako orgán na úseku ochrany životného prostredia zohľadňovať mal. Z rozhodovacej praxe súdov totiž vyplýva, že prístup k hodnoteniu činností podľa prílohy č. 10 Zákona EIA²⁰ má byť komplexný a holistický a Prvostupňový orgán stále viaže povinnosť zistiť skutočný stav veci (materiálnu pravdu).²¹ Aj keď problematika Zámeru je konajúcim orgánom počas niekoľkých rokov vo všeobecnosti známa, v zložitosti priebehu konania a spleti námietok a argumentov považujeme za podstatné pripomenúť niekoľko najdôležitejších problémov Zámeru a tohto Konania.

A. Nesúlads Zámeru so skutočným konaním Navrhovateľa

20. Úvodom je potrebné zdôrazniť, že Prvostupňový orgán v Konaní konal o Zámere

¹⁸ Ďalej len „**Vyjadrenie k oznámeniu**“.

¹⁹ Rozhodnutie Prvostupňového orgánu č. OU-BN-OSZP-2022/000371-045, zo dňa 25.5.2022, ďalej len „**Rozhodnutie**“.

²⁰ Zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov

²¹ Ust. § 3 ods. 4 a 5 Správneho poriadku.

Navrhovateľa ako o projekte, ktorý (ako ho v Zámere Navrhovateľ aj prezentoval), ešte len má v budúcnosti uskutočniť. Realita je však dlhé roky presne opačná. V skutočnosti (čo je známe zainteresovaným orgánom na úseku ochrany životného prostredia, ochrany vôd aj stavebného poriadku), Navrhovateľ minimálne od roku 2018 vykonáva odčerpávanie podzemnej vody. Navrhovateľ nečakal na skončenie či právoplatnosť konaní, ale sám začal, resp, pokračoval v čerpaní vody, pričom vedel, že Zámer predstavuje činnosť, ktorá podlieha zisťovaciemu konaniu podľa Zákona EIA. **Ak Navrhovateľ vykonáva činnosť, ktorá podlieha zisťovaciemu konaniu bez toho, aby toto konanie právoplatne skončilo, automaticky sa dopúšťa zásahu do zložiek životného prostredia.** Každú činnosť, ktorá má byť najprv posudzovaná, avšak začne sa vykonávať bez posúdenia, je potrebné hodnotiť ako predčasnú, zasahujúcu do životného prostredia a nezákonnú. To platilo v roku 2018, aj po vydaní Rozsudku súdu (ktorý predchádzajúce rozhodnutia vydané podľa Zákona EIA zrušil) a platí to aj v čase podania tohto odvolania.

21. **Navyše, Prvostupňový orgán koná o Zámere, ktorý je vo vzťahu k skutočnému stavu vecí iluzórny, predstavuje iba formálne konanie, ktoré skutkovo ani právne nekorešponduje s tým, čo Navrhovateľ skutočne v oblasti koná.** Priamo v teréne totiž Navrhovateľ (bez akéhokoľvek povolenia) v roku 2018 postavil Vysokotlakové potrubie a za jeho pomoci nepretržite odčerpáva podzemnú vodu. Robí tak aj teraz a bude tak robiť bez ohľadu na to ako skončí toto Konanie. Pre Navrhovateľa je toto Konanie iba formalitou, pretože svojim konaním (o ktorom má Prvostupňový orgán dlhodobu vedomosť) potvrdzuje, že žiadne rozhodnutie podľa Zákona EIA nepotrebuje a svoju činnosť neprestal vykonávať ani po vydaní Rozsudku súdu, ktorý zrušil vydané rozhodnutie EIA pre nezákonnosť. Uvedené neznamená podvoliť sa konaniu Navrhovateľa, ale práve naopak, posilniť prístup konajúcich štátnych orgánov ohľadom ich dôslednosti a striktného dodržiava zákona.
22. V tejto súvislosti zdôrazňujeme, že Zámer Navrhovateľa (ktorý je predmetom Konania) sa výrazne odlišuje od toho, čo Navrhovateľ v skutočnosti v oblasti koná. Prvostupňový orgán má vedomosť, že Navrhovateľ už vykonáva činnosť, ktorú bez právoplatných rozhodnutí v konaní podľa Zákona EIA a povoľovacích konaní, nesmie vykonávať, no v Konaní to celý čas ignoruje. Prvostupňový orgán má vedomosť, že Vysokotlakové potrubie Navrhovateľa je už umiestnené v katastri Dotknutej obce v rozpore s jej územným plánom, no celý čas to ignoruje a o Zámere koná tak, akoby ešte zrealizovaný nebol. Prvostupňový orgán má vedomosť, že Vysokotlakové potrubie nie je umiestnené na pozemkoch, ktoré sa uvádzajú v Zámere (ale na iných), no celý čas túto skutočnosť ignoruje.²² Prvostupňový orgán má tiež vedomosť, že Navrhovateľ sa v Konaní o Zámere tvári, že stavať ešte len bude, avšak v skutočnosti už Vysokotlakové potrubie umiestnil a vykonáva posudzovanú činnosť. **Prvostupňový orgán tak v Konaní koná o Zámere, ktorý odporuje skutočnému stavu. Navrhovateľ posudzovanú činnosť už začal vykonávať, avšak za iných podmienok, aké Prvostupňovému orgánu prezentuje v Konaní a v Zámere.** Dotknutá obec preto dôvodne namieta, že v takejto situácii môže dôjsť k tomu, že Navrhovateľ bude používať prípadné rozhodnutia podľa Zákona EIA iba na legitimizovanie svojej činnosti priamo v teréne, ktorá ale (i) nebola posudzovaná a (ii) je od Zámeru a prípadných rozhodnutí vydaných na jeho podklade, zásadne odlišná. Vopred uvádzame, že prípadné priaznivé rozhodnutia EIA v prospech Zámeru nebudú v súlade so skutkovým stavom a skutočným stavom veci a už rozhodne nebudú môcť *ex post* legitimizovať činnosť Navrhovateľa.

²² Podotýkame, že hodnotenie Zámeru s územným plánom je **povinnosťou** Prvostupňového orgánu podľa prílohy č. 10 Zákona EIA, odsek II, bod 2.

B. Zámer nemení žiadnu navrhovanú činnosť

23. Problematickosť Zámeru spočíva tiež v tom, že z jeho textu vyplýva, že má „*meniť navrhovanú činnosť*“. Na čo však treba v tomto Konaní prihliadať je, že Zámer nie je zmenou žiadnej predtým posudzovanej navrhovanej činnosti. Ide o ďalší poukaz na to, ako Zámer nekorešponduje so skutočným stavom veci.
24. Navrhovateľ na tvrdenie o akejsi „*zmene navrhovanej činnosti*“ umne a účelovo využíva skutočnosť, že na odber vody z katastra Dotknutej obce potrebuje využívať aj historický zavlažovací systém nachádzajúci sa v katastri Dotknutej obce, v súčasnosti spravovaný štátnym podnikom Hydromeliorácie²³ (ďalej len „**Stará závlaha**“). Na Starú závlahu Navrhovateľ už napojil (bez povolení) Vysokotlakové potrubie v dĺžke cca 2,3 km. V Zámere však Navrhovateľ tvrdí, že (v iných miestach ako je uložené Vysokotlakové potrubie) uloží nové potrubie a pripojí ho k Starej závlaha. Bez ohľadu na to, na čo máme upriamiť pozornosť (či už na Vysokotlakové potrubie, ktoré reálne je uložené, alebo na so skutočnosťou nekorešpondujúci návrh na rozšírenie Starej závlahy uvedený v Zámere), Navrhovateľ to prezentuje ako zmenu pôvodne existujúcej navrhovanej činnosti (ktorou pravdepodobne myslí umiestnenie Starej závlahy).
25. Deklarovaná výstavba novej závlahy v Zámere nie je zmenou existujúcej činnosti. Stará závlaha bola postavená v 70-tych rokoch minulého storočia. Po rokoch nefunkčnosti ju ŠP Hydromeliorácie prenajal Navrhovateľovi, aby ju opravil. Využívanie Starej závlahy podľa podmienok Zákona EIA nebolo nikdy posudzované. **Stará závlaha nie je povoleným a posúdeným projektom, ktorý by Zámer Navrhovateľa podľa Zákona EIA menil. Podľa Zákona EIA možno meniť len taký projekt, ktorý už bol podľa Zákona EIA posúdený a povolený, čo však nie je tento prípad.**
26. Predmetom Konania pred Prvostupňovým orgánom je Zámer, ktorý hovorí iba o posudzovaní návrhu na rozšírenie Starej závlahy, pričom Zámer nerieši, že na výkon navrhovanej činnosti Navrhovateľ potrebuje **celú závlahu** (vrátane Starej závlahy, ktorú má od ŠP Hydromeliorácie na tento účel prenajatú). Zámer sa teda mylne fixuje na rozšírenie Starej závlahy, pričom pre výkon posudzovanej činnosti Navrhovateľa je potrebná kompletne celá závlaha. Prvostupňový orgán na túto skutočnosť nijako nereagoval. **Stará závlaha a Navrhovateľom deklarovaná výstavba novej závlahy napojenej na Starú závlahu sa tak mali posudzovať spoločne ako jeden celok, čo predpokladá aj Zákon EIA.**
27. V Konaní sa ignoruje fakt, že Navrhovateľ pre výkon posudzovanej činnosti nevyhnutne potrebuje takmer 2 km dlhú Starú závlahu. Vplyv takéhoto komplexného využívania cca 4 km dlhej vodnej stavby nebol preskúmaný a Navrhovateľ pravdepodobne bude chcieť tvrdiť, že prípadné rozhodnutie vydané na polovicu vodnej stavby mu postačuje aj na celú stavbu. Ide však o postup v rozpore s právnymi predposmi.
28. Vyššie uvedené len potvrdzuje, že Konanie je konaním iluzórnym, neodzrkadľujúcim skutočný stav veci a skutočné dopady činnosti Navrhovateľa na danú oblasť.

C. Problémová činnosť Navrhovateľa pri vykonávanom odbere podzemnej vody

29. Dotknutá obec napokon v krátkosti pripomenie, že Navrhovateľ už vykonáva posudzovanú

²³ Štátny podnik Hydromeliorácie, so sídlom Vrakunská 29, 825 63 Bratislava, IČO: 35 860 839 ďalej len „**ŠP Hydromeliorácie**“.

činnosť, avšak bez potrebných povolení na odčerpávanie vody.

30. Z Konania jednoznačne vyplynulo, že aj keby Staré povolenia boli pre Navrhovateľa použiteľné (čo ako opätovne vysvetlíme nižšie, nie je právne možné), tak Navrhovateľ ich nemohol používať, pretože prinajmenšom **celé 4 roky ŠP Hydromelirácie nedostali od príslušného orgánu štátnej vodnej správy súhlas na oficiálne prenesenie týchto Starých povolení na Navrhovateľa**. Ide o zásadnú skutočnosť, z ktorej Prvostupňový orgán mal v priebehu Konania jednoducho vyčítať, že už začatý zásah do zložiek životného prostredia sa nielenže deje bez rozhodnutia v konaní podľa Zákona EIA, v rozpore so Zámerom, ale aj bez iných podstatných administratívnych povolení, ktoré s výkonom tejto činnosti nevyhnutne súvisia. Prvostupňový orgán mal vedieť, že podľa prílohy č. 10 Zákona EIA je povinný skúmať Zámer aj v kontexte iných činností, zvlášť ak Navrhovateľ tvrdí, že rozhodnutia z týchto iných činností chce používať (resp. ich aj fakticky používa).

D. Postoj Dotknutej obce k Zámeru

31. Pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností či polemík ohľadom postoja Dotknutej obce k Zámeru si dovoľujeme uviesť nasledovné.
32. Konanie Navrhovateľa (a niektorých štátnych orgánov, vrátane Prvostupňového orgánu) za posledné 4 roky Dotknutá obec nehodnotí ako súladné so zákonom. To je jediná skutočnosť, pre ktorú Dotknutá obec uplatňuje v konaniach o Zámere svoje práva. Dotknutá obec nemá *a priori* žiaden (negatívny) postoj k Navrhovateľovi, ani k jeho plánu na zavlážovanie, čo viackrát deklarovala. Dotknutá obec však nemôže ignorovať postupy a konania, ktoré sú pochybné, povrchné, nezákonné alebo vystavujúce verejný záujem a záujem štátu vzniku škody.
33. Z konania Navrhovateľa a Prvostupňového orgánu je evidentné, že Zámer nechcú nechať posúdiť v hĺbkovom procese podľa Zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, aj keď na to existuje rádovo niekoľko vážnych dôvodov. Dotknutá obec sa môže len domnievať prečo je tomu tak. Či už je to obava, že v hĺbkovom posudzovaní by vyšlo najavo, že stav podzemných vodných útvarov nie je vzhľadom na prebiehajúcu klimatickú krízu vyhovujúci, alebo je to len obava, že toto konanie trvá dlhý čas. V tom druhom prípade ale platí, že Navrhovateľ začal odčerpávanie vody pred cca 4 - 5 rokmi, t. j. za toto obdobie už mohlo byť hĺbkové konanie podľa Zákona EIA dávno ukončené s relevantným výsledkom.
34. Dotknutá obec je presvedčená, že toto Konanie a Zámer Navrhovateľa neobsahuje podklady ani skutočnosti, ktoré by umožňovali vysloviť záver, že vplyv na životné prostredie a kvalitu života obyvateľov v okolí dlhodobým čerpaním podzemnej vody nebudú dotknuté, a že Zámer netreba posudzovať hĺbkovo. Prakticky, jediné čo v Konaní oproti tomu zrušenému Rozsudkom súdu pribudlo ako „nové“, je Záverečná správa. Tú ani nepredložil Navrhovateľ (lebo ani nie je držiteľom povolení na čerpanie vody). Ohliadnuc od toho prečo štátny podnik zastupuje súkromné záujmy Navrhovateľa (čo je predmetom skúmania orgánov činných v trestnom konaní), je predložená Záverečná správa na viacerých miestach chybná, niekoľkokrát musela byť dopĺňaná a opravovaná a stále kolидуje s inými skutočnosťami.
35. Čerpanie podzemnej vody a jej dislokácia do inej spádovej oblasti je zásadným zásahom do životného prostredia. V Konaní o tak zásadnej veci, kde existuje niekoľko chýb, procesných pochybení, vzájomne si kolidujúcich skutočností, či nezohľadnenie skutočného stavu veci, sa nemožno uspokojiť s hodnotením, že životné prostredie či verejný záujem tým neutrpia.
36. Pre vylúčenie pochybností, vyššie uvedené nepredstavuje úplný výpočet námietok a nedostatkov Konania, iba poukaz na najpodstatnejšie problémy Zámeru a Konania. Vyššie

uvedené skutočnosti dopĺňame a nezákonnostiam Rozhodnutia sa venujeme aj v nasledujúcich častiach tohto odvolania.

III. PROCESNÉ POCHYBENIA PRVOSTUPŇOVÉHO ROZHODNUTIA

37. Dotknutá obec sa chce úvodom poukázať na vážne procesné pochybenia Prvostupňového orgánu, ktoré majú za následok nezákonnosť Konania a Rozhodnutia.

A. Porušenie práva Dotknutej obce na nahliadnutie do spisu a vyjadrenie sa k podkladom podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku

38. Dotknutá obec uvádza, že jej Žiadosť o predĺženie lehoty a nahliadnutie do spisu bola zo strany Prvostupňového orgánu úplne odignorovaná. Dotknutá obec sa chcela pred vydaním rozhodnutia oboznámiť so spisom a po jeho preskúmaní sa vyjadriť k podkladom pred vydaním rozhodnutia a súčasne aj k spôsobu ich obstarania, no nebolo jej to umožnené.
39. K porušeniu procesných pravidiel došlo v dvoch rovinách, a to **(i)** stanovením absolútne neprimerane krátkej lehoty na vyjadrenie sa (3 dni), v rámci ktorej nebolo možné zaujať adekvátne stanovisko k veci, zvlášť nie v situácii, ak **(ii)** Dotknutá obec nemohla v tejto lehote nahliadnuť do administratívneho spisu.
40. Prvostupňovým orgánom stanovená lehota 3 dní na vyjadrenie rozhodne nebola dostatočná ani primeraná tak ako to predpisuje § 27 ods. 1 Správneho poriadku. Účastníci konania musia mať v stanovenej lehote okrem prípravy vyjadrenia ku skutkovo a právne zložitému predmetu konania garantované aj právo nahliadať do spisu. Lehota 3 dní (z ktorých napr. 2 dni pri Dotknutej obci boli nepracovné dni) nedávala adekvátny priestor na vykonanie týchto procesných práv. Rovnako to platí aj pre ostatných účastníkov konania, ktorí tiež nemuseli mať dostatočný priestor zorientovať sa pri tak krátkej lehote a kvalifikovane sa vyjadriť k tak zložitým a odborným otázkam, ktoré sú predmetom tohto konania. Nevylučujeme, že ak sa nevyjadrili, mohlo to byť práve z dôvodu, že lehota bola stanovená celkom neadekvátne.
41. Vzhľadom na to, že Prvostupňový orgán odignoroval Žiadosť o predĺženie lehoty a nahliadnutie do spisu a ponechal Dotknutú obec v stave právnej neistoty ohľadom uplatnenia jej práva (čím **porušil zásadu konať v súčinnosti s účastníkom konania tak, aby nedošlo k ohrozeniu ich práv podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku**), Dotknutá obec pristúpila k príprave Vyjadrenia k oznámeniu, kde v bodoch 69. až 73. uvedený postup Prvostupňovému orgánu namietala a uviedla, že sa pridrižiava predchádzajúceho podania, t. j. aj Žiadosti o predĺženie lehoty a nahliadnutí do spisu.
42. V Žiadosti o predĺženie lehoty a nahliadnutí do spisu vyslovene požiadala o stanovenie termínu nahliadnutia do spisu a podala svoj návrh na nahliadnutie do spisu v období od 19.4. do 22.4. 2022. Zároveň Dotknutá obec požiadala Prvostupňový orgán o zaslanie odpovede na túto žiadosť, kde mohlo dôjsť aj k stanoveniu iného vhodného termínu pre nahliadnutie do spisu. Žiadna odpoveď však Dotknutej obci doručovaná nebola. Ďalším doručeným podaním zo strany Prvostupňového orgánu bolo už iba Rozhodnutie, čo bolo pre Dotknutú obec prekvapivé.
43. Na tomto mieste Dotknutá obec zdôrazňuje, že jej Vyjadrenie k oznámeniu nebolo z jej strany konečné a nemohlo byť za také ani považované. Dotknutá obec stále trvala (čo vyslovene uviedla vo Vyjadrení k oznámeniu) a stále trvá na nahliadnutí do spisu. Bez oboznámenia sa so spisom nebolo možné pripraviť kvalifikovane úplnú odpoveď. Vyjadrenie k oznámeniu bolo výsledkom chaotického postupu Prvostupňového orgánu, ktorý priviedol Dotknutú obec do stavu právnej neistoty ohľadom straty či neuplatnenia jej práva. To ale nič nemenilo na

skutočnosti, že na nahliadnutí do spisu pred podaním kvalifikovaného vyjadrenia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku Dotknutá obec naďalej trvá.

44. Vo svetle vyššie uvedeného je absolútne neprípustné tvrdenie Prvostupňového orgánu na str. 22, Rozhodnutia štvrtý odsek zdola, že Žiadosť o predĺženie lehoty a žiadosť o nahliadnutie do spisu považuje za *bezpredmetnú*, vzhľadom na Vyjadrenie k oznámeniu. Zároveň, ak sa na str. 24 Rozhodnutia hore Prvostupňový orgán vyjadruje k obsahu Vyjadrenia k oznámeniu, úplne opomenul (odignoroval) jeho časti 69 až 73, ku ktorým sa vôbec nevyjadril (a **v tejto časti je Rozhodnutie nepreskúmateľné**). Dotknutá obec práve v týchto častiach Vyjadrenia k oznámeniu namietala procesný postup a trvala na nahliadnutí do spisu za účelom prípravy kvalifikovaného vyjadrenia pred vydaním rozhodnutia.
45. Dotknutá obec poukazuje na to, že potreba nahliadnuť do spisu bola nevyhnutná. Ako to vyplýva aj z vyhodnotenia argumentácie Dotknutej obce, len samotná Záverečná správa bola niekoľkokrát dopĺňaná a boli jej vytýkané chyby a nedostatky. Zároveň, nebola predkladaná Navrhovateľom, ale ŠP Hydromeliorácie. Do Konania sa opakovane vyjadrovali viaceré štátne orgány a o Prvostupňový orgán žiadal opakovane o predĺženie lehoty na vydanie rozhodnutia (pričom minimálne v druhom prípade Dotknutá obec nemá vedomosť o procesnom postupe tejto žiadosti ani o obsahu listín). O týchto skutočnostiach nemala Dotknutá obec žiadne vedomosti. Zároveň, na str. 23 Rozhodnutia hore, prvé tri odseky sa uvádza, že k Stanovisku Dotknutej obce zo dňa 12.1.2022 sa mali vyjadrovať príslušné štátne orgány. Tieto vyjadrenia boli vtelené pravdepodobne do samotného textu Rozhodnutia (bod 13 Rozhodnutia) avšak nie je zrejmé, či existovali už pred vydaním Rozhodnutia ako samostatné dokumenty. Ničmenej, Dotknutej obci neboli nikdy doručené a Dotknutá obec sa o nich prvý krát dozvedá až z textu Rozhodnutia. Na str. 23 Rozhodnutia hore, štvrtý odsek sa uvádza odkaz na stanovisko OÚ BN, zo dňa 5.5.2016, ktoré ani len nebolo zverejnené na enviroportály. Na str. 15 Rozhodnutia, posledný odsek dole sa uvádza, že Prvostupňový orgán pracoval so stanovisko ŠOP SR, Správy CHKO Ponitrie, zo dňa 7.2.2022 ktoré malo byť zverejnené dňa 11.2.2022; žiaden dokument s takýmto dátumom zverejnenia sa na enviroportály nenachádza a Dotknutá obec nemá vedomosť o jeho obsahu. Rovnako boli v Konaní vznesené námietky zaujatosti vo vzťahu k listinám, ktoré sa nachádzali v spise (na enviroportály), a tieto námietky boli istým procesným spôsobom (na Prvostupňovom orgáne, voči ktorého zamestnancom smerovali) zo strany Prvostupňového orgánu aj vybavované. Dotknutá obec sa vzhľadom na pomerne „dynamické“ dopĺňanie spisu chcela oboznámiť so všetkými jeho súčasťami, so spôsobom žurnalizácie a so spôsobom, akým sa podklady do spisu dostávali. Je bez pochybností nutné prisvedčiť, že uvedené skutočnosti sú pre uplatnenie práv Dotknutej obce dôležité, nielen procesne, ale aj materiálne.
46. **Podotýkame, že aj sám Prvostupňový orgán v Oznámení podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku uviedol, že do spisu je možné nahliadnuť, avšak stanovil na prípadné nahliadnutie a vyjadrenie sa len neadekvátnu lehotu 3 dní.** Ak naviaže správny orgán lehotu na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia na možnosť nahliadnuť do spisu a účastník konania toto právo na nahliadnutie do spisu uplatní, nemôže dôjsť k jeho odignorovaniu. Ak sa tak stane a účastník konania sa len z procesnej opatrnosti do konania vyjadrí (bez toho aby sa oboznámil so spisom) v obave, že zmešká neadekvátne krátku lehotu, nemôže to byť považované za kvalifikované vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia, pretože k nemu môže dôjsť až po oboznámení sa s obsahom spisu (čo garantoval aj sám Prvostupňový orgán v Oznámení k § 33 ods. 2 Správneho poriadku).
47. **Prvostupňový orgán týmto zásadným spôsobom zasiahol do procesných práv Dotknutej obce (resp. jeho výkon Dotknutej obci znemožnil). Nahliadnutie do spisu tesne pred vydaním rozhodnutia nie je žiadnym iluzórnym či**

menejcenným právom. Ide o podstatné oprávnenie účastníka konania, ktoré mu umožňuje zaujať posledné stanovisko pred vydaním rozhodnutia, navrhnúť doplnenie podkladov či podať vyjadrenie k nim, avšak len za predpokladu, že účastník konania spis pozná a mal k nemu prístup. Znemožnením nazrieť do spisu a odignorovaním žiadosti tak urobiť bolo porušené aj právo na podanie vyjadrenia podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

48. Podľa právnej doktríny platí, že **„ak by sa účastníkovi konania alebo jeho zástupcom odoprelo právo nazrieť do spisu, išlo by o porušenie jeho zákonných práv.** Išlo by v takomto prípade o nesprávny úradný postup správneho orgánu a takéto konanie by v konkrétnej veci mohlo byť aj dôvodom pre zrušenie rozhodnutia vzhľadom na nezákonnosť postupu správneho orgánu, ktorá mohla mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej.“²⁴
49. Z judikatúry vyplýva, že **„zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu.** V rámci správneho súdnictva súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu (...) Účastník má v zmysle § 33 Správneho poriadku tiež právo vyjadrovať sa k podkladom rozhodnutia, ktoré zabezpečil správny orgán v priebehu konania, a to v ktoromkoľvek štádiu konania (...) Z uvedených dôvodov povinnosťou správneho orgánu je umožniť účastníkovi, aby sa pred vydaním rozhodnutia oboznámil s dôkazmi a so všetkými podkladmi pre rozhodnutie vo veci, aby mal účastník zo skutkového hľadiska všetky informácie, ktoré má pred vydaním rozhodnutia správny orgán (...) Pokiaľ správny orgán vydá rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa **ku všetkým relevantným podkladom, na základe ktorých vo veci rozhodol,** ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.“²⁵
50. Najvyšší súd SR v tejto súvislosti uviedol: **„za naplnenie povinnosti vyplývajúcej správne mu orgánu nielen z ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku ale aj z iných medzinárodnoprávných aktov (viď body č. 45 až 48) nemôže Najvyšší súd považovať to, že až v odôvodnení rozhodnutia správny orgán poskytuje informáciu, či a aké podklady, resp. dôkazné prostriedky boli zadovážené a aké skutočnosti z nich v procese dokazovania pre vydané rozhodnutie by mohli vyplývať.** Takýto prístup správneho orgánu k sprístupneniu podkladov **judikatúra jednoznačne označuje za nesúladný s účelom ustanovenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku** (m.m. rozsudok Najvyššieho správneho súdu /ČR/ č. k. 7A 112/2002-36 zo 14.11.2003), ktorého účelom, ako už bolo vyššie uvedené (viď bod č. 41), je umožniť účastníkovi nielen sa oboznámiť s obsahom a rozsahom podkladových informácií pre rozhodnutie **ale aj včas pred vydaním rozhodnutia uplatniť svoje výhrady k tomuto súboru listín a údajov** (viď § 47 ods. 3 Správneho poriadku in fine).“²⁶
51. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že ak Prvostupňový orgán neumožní Dotknutej obci nazrieť do spisu pred vydaním rozhodnutia (aj keď ho sám na takúto možnosť poučuje), neumožní mu oboznámiť sa s podkladmi včas, resp. sa s niektorými informáciami sa Dotknutá obec zoznamuje až z textu Rozhodnutia, sa mu *de facto* znemožní pripraviť odpoveď k všetkým podkladom pre vydanie rozhodnutia.

²⁴ POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. § 23 [Nazeranie do spisov]. In: POTÁŠCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. Správny poriadok. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 202.

²⁵ Najvyšší súd SR, sp. zn.: 6Sžo/55/2010, 5SŽ/24/2008, 4Sžo/10/2011, 3Sžd/72/2009, 10Sžp/2/2013, rozsudky Najvyššieho správneho súdu ČR 7A 112/2002 a 7As 40/2003.

²⁶ Najvyšší súd SR, sp. zn. 4Sžp/5/2013.

52. Na záver dodávame, že za spis nemožno považovať stránku enviroportálu Ministerstva životného prostredia SR. **Za spis sa považuje fyzický spis správneho orgánu**, t. j. „úplný žurnalizovaný a originálny spisový materiál správneho orgánu v danej veci vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí.“²⁷ Neobstojí teda akýkoľvek argument Prvostupňového orgánu, že Dotknutá obec sa mohla oboznámiť s podkladmi pred vydaním rozhodnutia na webovom sídle Ministerstva životného prostredia SR. Tento portál neobsahuje všetky dokumenty podstatné pre Konanie a má len rámcový, informatívny charakter. Prvostupňový orgán na ňom navyše nezverejňoval všetky dokumenty, na ktoré odkazuje v Rozhodnutí.

B. Prvostupňový orgán sám sebe vydával súhlasné stanoviská k Zámeru

53. Dotknutá obec trvá na tom, že v Zisťovacom konaní rozhodovali zamestnanci Prvostupňového orgánu, ktorí mali byť z konania pre ich predpojatosť vylúčení.
54. Predpojatosť zamestnancov Prvostupňového orgánu namietala Dotknutá obec vo Vyjadrení. Námietku predpojatosti odôvodnila tým, že Prvostupňový orgán, ktorý je vo veci konajúcim a rozhodujúcim štátnym orgánom, zároveň sám sebe predkladal súhlasné stanoviská v prospech Navrhovanej činnosti s tvrdením, že ju nie je potrebné posudzovať podľa Zákona o posudzovaní vplyvov. Dotknutá obec namietala, že takýto prístup je neprípustný, a to najmä pre jeho zjavný rozpor so zásadou nestrannosti a nezávislosti štátneho orgánu.
55. Dotknutá obec vzniesla námietku predpojatosti proti vedúcemu odboru Prvostupňového orgánu RNDr. Lubomírovi Zajacovi (ďalej len „**Vedúci odboru**“), ako aj proti ďalším trom zamestnancom Ing. Zengövej, Ing. Kasalovi a Ing. Zatkovej.
56. O námietke predpojatosti proti Vedúcemu odboru rozhodoval Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, ktorý rozhodnutím č. sp. OU-TN-ooP3-2022/018904-002 zo dňa 9.5.2022 rozhodol o jeho nevylúčení z konania. Okresný úrad Trenčín svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vo Vyjadrení neboli uvedené žiadne tvrdenia ani dôkazy nasvedčujúce tomu, že by boli splnené podmienky pre vylúčenie Vedúceho odboru z konania a taktiež tým, že „orgány štátnej správy v správnych konaniach hája verejný záujem“.
57. Rovnakým spôsobom rozhodol Vedúci odboru o námietke predpojatosti proti Ing. Zengövej a Ing. Kasalovi. Vo vzťahu k Ing. Zatkovej uviedol, že na Prvostupňovom orgáne už nepracuje.
58. **Dotknutá obec s posúdením námietok predpojatosti zásadne nesúhlasí.**
59. Poukazujeme na to, že podľa ust. § 9 ods. 1 Správneho poriadku musí byť zamestnanec správneho orgánu vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.
60. **V prípade zamestnancov Prvostupňového orgánu je ich pomer k veci, ktorý vzbudzuje pochybnosti o nepredpojatosti, očividný.** Pokiaľ totiž zamestnanci vo svojich stanoviskách k veci prevažujúco argumentujú o tom, že Zámer nemá podliehať hlbšiemu posudzovaniu podľa Zákona o posudzovaní vplyvov, existuje objektívna pochybnosť o tom, že keď budú tí istí zamestnanci o tej istej veci neskôr rozhodovať, tak že nebudú rozhodovať nestranne, ale že sa priklonia k názorom prezentovaným v stanoviskách k veci, ktoré sami napísali.

²⁷ Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 17. októbra 1997, sp. zn. 4 SŽ 40/97.

61. Z procesnej opatrnosti pritom podotýkame, že podľa právnej doktríny „už použitím samotného slova „pochybnosti“ sa zákonodarca snažil vyjadriť, že takéto dôvody nemusia byť jednoznačne preukázané a dokázané, **ale stačí, ak nastanú pochybnosti**“, pričom sa v pochybnostiach malo vždy rozhodovať v prospech účastníka konania.²⁸ Na prijatie záveru o existencii dôvodov na vylúčenie zamestnancov Prvostupňového orgánu pre ich podjatosť preto nie je nutné, aby ich podjatosť Dotknutá obec jednoznačne preukazovala, keď tieto pochybnosti dostatočne vyplývajú z existujúcich podkladov Zisťovacieho konania.
62. Zároveň máme za to, že dvojediná pozícia zamestnancov Prvostupňového orgánu už nemôže byť viac podobná situácii, keď by sa zamestnanci Prvostupňového orgánu v tej istej veci zúčastnili na konaní ako zamestnanci správneho orgánu iného stupňa, čo je nie fakultatívny, ale dokonca obligatórny dôvod pre vylúčenie zamestnanca u prejednávania a rozhodovania veci podľa ust. § 9 ods. 2 Správneho poriadku.
63. Ak by sa aj analogicky neaplikovalo ust. § 9 ods. 2 Správneho poriadku (hoci odborná literatúra zastáva jeho extenzívny výklad²⁹), **považujeme za jednoznačne preukázané, že zamestnanci Prvostupňového orgánu mali byť pre ich pomer k veci vylúčení a keďže vo veci aj napriek tomu rozhodli, zaťažili celé rozhodnutie nezákonnosťou. Nebol daný dôvod na to, aby zamestnanci Prvostupňového orgánu sami vkladali do Konania súhlasné stanoviská k Zámeru, pričom je zrejmé, že ak konajúci orgán vyjadruje takéto postoje už na začiatku, je dôvodná pochybnosť o nestrannosti pri posudzovaní Zámeru.**

IV. ĎALŠIE DÔVODY NEZÁKONNOSTI PRVOSTUPŇOVÉHO ROZHODNUTIA

A. Prvostupňový orgán nezistil skutočný stav veci a porušil zásadu materiálnej pravdy

64. Ako to už Dotknutá obec uviedla v časti II. A tohto vyjadrenia Prvostupňový orgán sa v Konaní zaoberal Zámerom Navrhovateľa, ktorý vôbec nekorešponduje so skutočným stavom a konaním Navrhovateľa. Prvostupňový orgán týmto síce posudzoval Zámer, avšak Navrhovateľ už koná niečo iné, čo je dokonca odlišné od toho čo Navrhovateľ prezentuje v Zámere. Prvostupňový orgán konal len „mechanicky“ a formalisticky o zámere, pričom ignoroval skutkovú realitu (materiálnu pravdu – skutočný stav veci, v zmysle § 3 ods. 4 a 5 Správneho poriadku).
65. Z judikatúry jasne vyplýva, že „správny poriadok sa opiera o zásadu materiálnej pravdy. Jej uplatnenie v správnom konaní predpokladá v prvom rade dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie. **Je povinnosťou správneho orgánu, aby zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie a tak doplnil podklad pre rozhodovanie do tej miery, aby bol spoľahlivým základom pre jeho rozhodovanie. Táto povinnosť sa vzťahuje tak na prvostupňový ako aj druhostupňový správny orgán, až do vydania rozhodnutia. Keďže rozhodnutie správneho orgánu zasahuje do právnych pomerov osôb, musí byť vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného stavu veci. Presné a úplné zistenie skutočného stavu znamená, že jednak je nevyhnutné vykonať všetky šetrenia potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci (úplnosť zistenia), jednak zabezpečiť, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných šetrení zodpovedali skutočnosti. Správny orgán je povinný vykonať zisťovanie z úradnej povinnosti a nemôže byť viazaný len na podklady, ktoré mu poskytnú účastníci konania.**

²⁸ POTASCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka. § 9 [Dôvody vylúčenia]. In: POTASCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka. Zákon o správnom konaní (správny poriadok). 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2015, ISBN 978-80-89603-35-0.

²⁹ Tamtiež.

*Správny orgán teda nie je len pasívnym vykonávateľom vôle účastníka konania, ale naopak zohráva aktívnu úlohu pri zhromažďovaní dôkazov, ktoré sú podkladom pre jeho rozhodnutie, a to i v prípade, ak je účastník konania nečinný, alebo sa nachádza v dôkaznej núdzi. To platí o každom konaní, v ktorom môže byť dotknutý verejný záujem.*³⁰

66. Prvostupňový orgán mal v konaní vedomosť, že Navrhovateľ už vykonáva činnosť, ktorú bez právoplatných rozhodnutí v konaní podľa Zákona EIA a povolovacích konaní, nesmie vykonávať, no v Konaní to celý čas ignoroval a v Rozhodnutí sa s touto skutočnosťou nevysporiadal. Prvostupňový orgán mal vedomosť, že Vysokotlakové potrubie Navrhovateľa je už umiestnené v katastri Dotknutej obce v rozpore s jej územným plánom, no celý čas to ignoroval a o Zámere konal tak, akoby ešte zrealizovaný nebol, čím vedome odmietal zobrať do úvahy skutočný stav veci. Prvostupňový orgán tiež mal vedomosť, že Vysokotlakové potrubie nie je umiestnené na pozemkoch, ktoré sa uvádzajú v Zámere (ale na iných), no celý čas túto skutočnosť ignoroval. Prvostupňový orgán mal tiež vedomosť, že Navrhovateľ sa v Konaní o Zámere tvári, že stavať ešte len bude, avšak v skutočnosti už Vysokotlakové potrubie umiestnil a vykonáva posudzovanú činnosť za pomoci Starých povolení, ktoré nesmel využívať (už len z dôvodu, že na ich prenesenie na Navrhovateľa neschválil príslušný orgán štátnej vodnej správy, teda boli a sú stále nepoužiteľné).
67. Uvedené skutočnosti boli minimálne dôvodom na to, aby Prvostupňový orgán Navrhovateľa vyzval, aby sa vyjadril k nedostatkom Zámeru (návrhu) so žiadosťou o jeho prípadné doplnenie (subsidiárne § 19 ods. 3 Správneho poriadku). Zo skutočného stavu v teréne nepochybne vyplýva, že činnosť Navrhovateľa je odlišná ako tá, ktorú deklaruje v Zámere pred Prvostupňovým orgánom. Vzhľadom na to, že tak Prvostupňový orgán neurobil, odignoroval skutočný stav veci prakticky v celom rozsahu a konal o Zámere, ktorý nekorešponduje s realitou.
68. **Stav zistený v Rozhodnutí nekorešponduje s materiálnou (skutočnou) pravdou, čo je zásadný nedostatok konania a Rozhodnutia Prvostupňového orgánu.**

B. K spôsobom hodnotenia Zámeru podľa Zákona EIA a prílohy č. 10

69. Vzhľadom na to, že Prvostupňový orgán nezistil skutočný stav veci (kapitola vyššie), nemohol následne ani zhodnotiť dopad uskutočňovanej činnosti Navrhovateľa podľa prílohy č. 10 Zákona EIA. Ničmenej, aj pri otázkach, pri ktorých Prvostupňový orgán takéto posúdenie urobiť mohol, ho neurobil. Poukazujeme na nasledovné a detailne nepoužívanie kritérií podľa prílohy č. 10 Zákona EIA hodnotíme v kapitole C nižšie.
70. Dotknutá obec úvodom kapitoly poukazuje na spôsob, akým má Prvostupňový orgán pristupovať k hodnoteniu Zámeru v Konaní podľa prílohy č. 10 Zákona EIA.
71. Hodnotenie vplyvov Zámeru na životné prostredie a ľudskú činnosť musí byť všestranné, holistické; komplexné nezohľadnenie kritérií Prílohy č. 10 vo vzájomnej súvislosti je porušením Zákona o EIA.³¹
72. V nadväznosti na prílohu č. 10 Zákona EIA je dôležité uviesť, že pre komplexné zhodnotenie Zámeru je potrebné pristúpiť (okrem iných) aj k hodnoteniu nasledovných kritérií:
- rozsah činnosti a súvislosť s inými činnosťami (body I. 1 a 2);
 - ovplyvňovanie pohody života obyvateľov (bod I. 6);

³⁰ Najvyšší súd SR, sp. zn.: 3 Sžo 226/2010.

³¹ Rozsudok súdu, rovnako pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.: 23S/37/2012.

- súčasný stav územia a súlad návrhu s územnoplánovacou dokumentáciou (body II. 1 a 2);
 - dostatok prírodných zdrojov a únosnosť prostredia, najmä čo sa týka vodných útvarov (body II. 3 a 4);
 - pravdepodobnosť vplyvu a jeho veľkosť a komplexnosť (body III. 2 a 4);
 - kumulácia s inými činnosťami (bod III. 7).
73. Prvostupňový orgán môže ustáliť, že návrh (Zámer) netreba posudzovať hĺbkovo podľa Zákona EIA **len vtedy, ak z predložených podkladov nemá pochybnosť** o tom, že Zámer nebude mať negatívny vplyv na životné prostredie vo svetle hodnotených kritérií. Už na tomto mieste možno povedať, že Zámer odporuje kritériu II. 1 a 2, existuje dôvodná pochybnosť o vplyvoch na kritériá minimálne v bodoch I. 6 a III. 2 a 4. a vyššie uvedených, pričom Prvostupňový orgán takýmto spôsobom na Zámer neprihliadal, aj keď mal.
74. Je potrebné uviesť, že v konaní EIA platí tzv. **princíp predbežnej opatrnosti**. Prvostupňový orgán určí, že navrhovaná činnosť sa bude posudzovať podľa zákona EIA „hĺbkovo“ najmä vtedy, ak podklady a skutočnosti v konaní zakladajú dôvodnú pochybnosť nad tým, či navrhovaná činnosť bude mať vplyv na životné prostredie a obyvateľov z hľadiska povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta jej vykonávania, najmä jeho únosného zaťaženia, ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov, významu očakávaných vplyvov na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, zváženia všetkých jej negatívnych aj pozitívnych vplyvov za použitia kritérií pre rozhodovanie podľa prílohy č. 10 Zákona EIA (transpozícia prílohy č. III. Smernice 2011/92/EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie). Ak orgány ochrany životného prostredia má z podkladov a skutočností čo i len **pochybnosť** o dopadoch navrhovanej činnosti, má rozhodnúť o hĺbkovom posúdení.
75. Aplikácia princípu predbežnej opatrnosti vyplýva aj z § 13 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí, ktorý ustanovuje, že ak možno so zreteľom na všetky okolnosti predpokladať, že hrozí nebezpečenstvo nenávratného alebo závažného poškodenia životného prostredia, nesmie byť pochybnosť o tom, že k takému poškodeniu skutočne dôjde.
76. Prvostupňový orgán mal zreteľné dôvody na to, aby sa Zámer posudzoval v hĺbkovom konaní podľa Zákona EIA, no napriek tomu tak neurobil.

C. Nepreskúmateľnosť Rozhodnutia a nezákonné vyhodnotenie námietok Dotknutej obce

C 1. Všeobecne k dôvodom nepreskúmateľnosti rozhodnutia

77. Z judikatúry vyplýva, že pri posudzovaní nepreskúmateľnosti správnych rozhodnutí je potrebné prihliadať „na základe akých logických úsudkov a **zvážení všetkých dôkazov** správny orgán vydal meritórne rozhodnutie. Skutočnosti, ku ktorým správny orgán dospel na základe voľnej úvahy, treba v rozhodnutí **dostatočne odôvodniť, aby bolo zrejmé, čo bolo podkladom rozhodnutia a ako sa vyhodnotili vykonané dôkazy.**“ (Najvyšší súd SR, sp. zn.: 10Sžo/327/2015).
78. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na Európsky súd pre ľudské práva uvádza, že správny orgán je „**povinný vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania.**“ (Najvyšší súd SR, sp. zn.: 1So/111/2010, Európsky súd pre ľudské práva, vec Garcia Ruiz v. Španielsku, rozsudok z 21.01.1999, sťažnosť č. 30544/96).

79. Judikátúra ďalej dodáva, že za nedostatočne objasnené dôvody pre rozhodnutie sú také dôvody, ktoré **„majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že ide o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné, a že existuje stav „absencie“, ktorý nutne vedie k nepochopeniu rozhodovacích dôvodov.“** (Najvyšší súd SR, sp. zn.: 1Sžo/23/2010).
80. Vrchný súd v Prahe dopĺňa, že „z odôvodnenia rozhodnutia **musí byť zjavné, prečo správny orgán považuje námietky účastníka za bezdôvodné, mylné alebo vyvrátené, ktoré skutočnosti vzal za podklad svojho rozhodnutia, prečo považuje skutočnosti predložené účastníkom za nerozhodné, nesprávne alebo inými riadne vykonanými dôkazmi za vyvrátené, podľa ktorej normy rozhodol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.**“ (Vrchný súd v Prahe, sp. zn.: 6A/48/92-23).
81. Dotknutá obec je názoru, že Rozhodnutie je **nepreskúmateľné a preto nezákonné, nakoľko nedáva odpovede na námietky vznesené v priebehu Konania.** Prvostupňový orgán sa selektívnym spôsobom (a aj to nie vecne správne a úplne) venoval iba niektorým riešeným otázkam, resp. sa tvári, že na odpovedá, avšak vôbec tak nerobí. Časti Rozhodnutia sú nezrozumiteľné a Dotknutá obec musí niektoré závery iba dedukovať.

C 2. Prvostupňový orgán protizákonne nehodnotil Zámer s územným plánom

82. Prvostupňový orgán je povinný hodnotiť Zámer podľa bodu II, body 1 a 2 prílohy č. 10 Zákona EIA, teda je povinný skúmať, či je Zámer v súlade s územným plánom.
83. V Konaní je zrejmé, že Zámer územnému plánu odporuje, čo Dotknutá obec jasne deklarovala a preukazovala aj v Stanovisku zo dňa 12.1.2022. **Prvostupňový orgán sa týmto vôbec nezaoberal.** Na str. 15 Rozhodnutia, druhý odsek zhora Prvostupňový orgán iba uviedol všeobecný opis zisťovacieho konania a alibisticky odkázal na to, že povolenia musí Navrhovateľ získať až v nadväznom stavebnom konaní. Z prílohy č. 10 zákona EIA pritom explicitne vyplýva, že hodnotenie súladu Zámeru s územnoplánovacou dokumentáciou je povinné kritériu, ktoré musí konajúci správny orgán zhodnotiť, zvlášť ak je v konaní vznesená dôvodná námietka v tejto veci.
84. Skutočnosť, že Prvostupňový orgán toto kritérium vôbec nehodnotil vyplýva aj zo strany 24 Rozhodnutia, v ktorom Prvostupňový orgán uvádza hodnotenie vplyvov Zámeru na životné prostredie. Okrem toho, že ide o prakticky všeobecné konštatovania, úplne v nich absentuje zmienka o hodnotení kritéria podľa bodu II, body 1 a 2 prílohy č. 10 Zákona EIA.
85. Je tiež vhodné uviesť, že Prvostupňový orgán na tento podstatný argument Dotknutej obce nedal žiadnu odpoveď. Rozhodnutie je preto v tejto časti aj **nepreskúmateľné**, čo je ďalší dôvod jeho nezákonnosti.

C 3. Spôsob posúdenia námietok Dotknutej obce k Záverečnej správe

86. Dotknutá obec sa vo svojom Stanovisku zo dňa 11.2.2022 pomerne detailne vyjadrila k vadám Záverečnej správy predloženej Navrhovateľom.
87. Dotknutá obec najprv uviedla, že Záverečná správa je určená pre konanie pred hydrogeologickou komisiou Ministerstva životného prostredia SR, a jej cieľom je

(pravdepodobne) zmena existujúcich Starých povolení. Záverečná správa sa otázkam, ktoré sú predmetom Zákona EIA a prílohy č. 10 venuje iba veľmi obmedzene, iba v odseku 10.4 na str. 36. Vo zvyšku Záverečná správa neposudzuje ani len jedno z kritérií v bodoch I. 3, I. 6, alebo II. 4 prílohy č. 10 Zákona EIA.

88. Záverečná správa sa pokúša zmeniť naratív ohľadom čerpania podzemnej vody, avšak celkom nedostatočne. Posudzovala čerpanie zo studní iba po dobu 22 dní (teda počas obdobia, ktoré žiadnym spôsobom nemôže byť porovnateľné s dlhodobým odčerpávaním), nehovoriac o tom, že Záverečná správa monitorovala stav vody bez zohľadnenia okolností jej odčerpávania z miesta čerpania ďaleko mimo pôvodnú spádovú oblasť. Práve toto sú kritériá, ktoré sú podstatné pre Prvostupňový orgán (konkrétne pre body III. 2 a 4 a II. 3 a 4 prílohy č. 10 Zákona EIA. Uvedené informácie sa v Záverečnej správe nenachádzajú a ani sa nachádzať nemohli, pretože tá je určená nanajvýš pre konanie o prípadnej zmene vodoprávného povolenia, nie pre konanie podľa Zákona EIA, kde musia byť prírodné pomery hodnotené komplexnejšie.
89. Okrem uvedeného Dotknutá obec označila a popísala nasledovné námietky k Záverečnej správe:
- **Záverečnej správe chýbajú podstatné zákonné prílohy** (časť III.A Stanoviska), ktoré vyplývajú z § 39 ods. 3 Geologickej vyhlášky³². Z obsahu Záverečnej správy vyplýva, že absentujú podmienky a spôsob ochrany a využívania týchto vôd (písm. b) a stav množstiev podzemných vôd podľa kategórii (písm. c), a preto k nim nebolo možné zaujať stanovisko.
 - **Prílohy Záverečnej správy neboli zverejnené** (časť III.B Stanoviska), a to aj napriek tomu, že mala mať Záverečná správa podľa jej obsahu až 4 prílohy, vrátane výberu záznamu údajov z hydrodynamických skúšok a spracovania výsledkov analýzy kvality podzemnej vody. Minimálne tieto dve prílohy sú dôležité pre závery ustálené v Záverečnej správe, no nemožno sa k nim vyjadriť.
 - **Záverečná správa nemá niektoré elementárne zákonné náležitosti** (časť III.C Stanoviska) podľa Geologického zákona a Geologickej vyhlášky.
 - **Miestopisné vymedzenie územia nie je správne** (časť III.D Stanoviska), pretože studne označované Záverečnou správou ako vrty HV-4 a HV-5 sa nachádzajú na parcele registra „C“ 1257/1, resp. na parcelách registra „E“ č. 1298/1 a 1335, nie na parcele registra „C“ č. 1258.
 - **Chránené územia a ochranné pásma v Záverečnej správe absentujú** (časť III.E Stanoviska), hoci aj Záverečná správa Dotknutej obce potvrdila, že Dotknuté územie je potrebné vnímať z pohľadu existujúcich chránených území v zmysle Zákona o ochrane prírody a krajiny³³ a rovnako tiež z pohľadu existujúceho ochranného pásma II. stupňa vodárenských zdrojov pre obec Hradište.
 - **Záverečná správa obsahuje viaceré nepravdivé alebo účelové tvrdenia a údaje** (časť III.F Stanoviska) týkajúce sa množstva rezervnej podzemnej vody v oblasti, množstva povoleného odčerpávania vody v studniach či rozsahu a dĺžky obdobia získavania podkladov pre výpočet využiteľných množstiev podzemných vôd.
 - **Výpočet využiteľného množstva pozemnej vody je nejasný** (časť IV.A Stanoviska). Zo Záverečnej správy však nie je možné zistiť, z akých čísel sa pri výpočte vychádzalo, napriek tomu výsledok v konečnom dôsledku zodpovedá

³² Vyhláška Ministerstva životného prostredia č. 51/2008 Z. z. ktorou sa vykonáva geologický zákon (ďalej len „Geologická vyhláška“).

³³ Zákon č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „Zákon o ochrane prírody a krajiny“).

požiadavke objednávateľa. Zároveň, využiteľné množstvo podzemných vôd v žiadnom prípade nie je dostatočne dokumentované a preukázané, čo na viacerých miestach potvrdzuje aj Záverečná správa.

- **Hydrogeologický prieskum bol vykonaný z nedostatočných a historických údajov** (časť IV.B Stanoviska), čo vytýkal aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom Rozsudku už pri Znaleckom posudku. Zo Záverečnej správy vyplýva, že podobne ako Znalecký posudok vo väčšine prípadov odkazuje na rovnaké, alebo obdobné historické merania a informácie. Neaktuálnosť Záverečnej správy dokresľuje aj zoznam použitej literatúry, kedy aj ten najnovší zdroj (geologická mapa) je viac než 9 rokov starý, ostatné zdroje týkajúce sa stavu vôd sú staré opäť desiatky rokov.
 - **Návrh využiteľných množstiev podzemných vôd ohrozuje zásoby podzemnej vody** (časť IV.C Stanoviska), čo jasne vyplýva pri porovnaní odporúčaní Záverečnej správy Navrhovateľa a Záverečnej správy Dotknutej obce týkajúcej sa neďalekej studne. Záverečná správa predložená Navrhovateľom odporúča až 25-násobne vyššie maximálne využiteľné množstvo podzemnej vody a o takmer 2m nižšiu minimálnu hladinu podzemnej vody ako Záverečná správa Dotknutej obce, čo je logicky vylúčené.
90. Prvostupňový orgán sa vyššie uvedenými námietkami (najmä tými, že Záverečná správa vychádzala aj z historických údajov, ktoré Rozsudok súdu namietal, resp. že z nej nevyplýva jasný spôsob výpočtu využiteľnej podzemnej vody) prakticky vôbec nezaoberal. Dotknutá obec v nich celkom konkrétne formulovala vecné pripomienky, na ktoré Prvostupňový orgán síce opticky predstiera, že text na str. 15 až 17 je detailným vyhodnotením pripomienok, avšak vôbec ním nie je. Prakticky celá strana 16 a 17 predstavuje texty z iných vyjadrení z Konania, resp. priamo zo Záverečnej správy. Na str. 15 je (ako sme už uviedli), druhý odsek zhora iba nič nehovoriacim vyjadrením bez posúdenia Zámeru so zisťovacím konaním. Posledný odsek na str. 15 dokonca odkazuje na stanovisko ŠOP SR, Správy CHKO Ponitrie, ktorá sa nenachádza na enviroportály a Dotknutá obec sa s ňou nezoznámila. Viaceré z odpovedí na týchto stranách ani len nedávajú logický súvis s argumentmi, na ktoré odkazujú.
91. **Dotknutá obec by sa obzvlášť chcela pozastaviť nad tretím odsekom zdola na str. 15 Rozhodnutia**, v ktorom Prvostupňový orgán explicitne uviedol, že ho námietky ohľadom absencie zákonných údajov a ďalšie nedostatky prakticky nezaujímajú a poukázal, že túto okolnosť mala skúmať hydrogeologická komisia Ministerstva životného prostredia SR. Ide o zarážajúce tvrdenie, ktoré nemá absolútne nič spojené s holistickým prístupom správneho orgánu v konaní EIA, ani s princípom legality a materiálnej pravdy. Podľa § 40 Správneho poriadku je navyše konajúci správny orgán povinný posúdiť si otázky rozhodujúce pre konania samostatne, a to aj vtedy ak ide o otázky predbežnej povahy a mal by sa nimi zaoberať iný orgán. Ak sú tieto otázky dôležité pre rozhodnutie vo veci, správny orgán si ich musí zodpovedať sám. Prvostupňový orgán tento zákonný postup popiera. Podotýkame, že tak robí pri dôkaze, ktorý ako to sám uvádza, je podstatný pre zisťovacie konanie. Ak je dôkaz zafažený nezákonnosťou (je vyhotovený v rozpore so zákonom, resp. v ňom absentujú základné náležitosti), a Prvostupňový orgán na ňom založil svoje Rozhodnutie, je toto rozhodnutie nezákonné.
92. Poukazujeme na súdnu prax, podľa ktorej **„dôkaz je možné označiť za nezákonný, ak v procese jeho obstarania alebo vykonania došlo k porušeniu zákona (...). Keďže podľa stabilizovanej judikatúry súdov dôkazom v konaní môže byť iba taký prostriedok, ktorým je možné zistiť a objasniť skutočný stav veci, ktorý je predvídaný príslušným procesným predpisom a ktorý je podľa tohto procesného predpisu vykonaný, je možné všetky dôkazy, ktoré ktorúkoľvek z uvedených požiadaviek nespĺňajú, považovať za dôkazy**

nezákonné.“³⁴

93. Právna doktrína je tiež názoru, že dôkazy obstarané v konaní, v ktorom došlo k porušeniu procesných predpisov, nie sú relevantné pre ustálenie skutkového stavu. Konkrétne, „*ak dôkaz, resp. informácia ktorú obsahuje, nie je získaná čo do jednotlivých čiastkových komponentov procesu dokazovania procesne prípustným spôsobom, musí byť správnym orgánom a limine vylúčený z predmetu úvah smerujúcich k zisteniu skutkového základu veci.*“³⁵

C 4. Spôsob posúdenia námietok Dotknutej obce k Znaleckému posudku

94. Dotknutá obec v Stanovisku uviedla, že Znalecký posudok je pre Konanie nepoužiteľný, čo potvrdil aj Rozsudok súdu.
95. Prvostupňový orgán na str. 17 Rozhodnutia, tretí odsek zdola vyslovene uvádza, že predmetom Konania je posúdenie Zámeru, ktorý bol doplnený o Znalecký posudok a Záverečnú správu a dodal, že zo Znaleckého posudku nevychádzal. Nevedno preto, prečo Prvostupňový orgán Znalecký posudok zahŕňa aj do výroku Rozhodnutia. Prvostupňový orgán síce formálne deklaruje, že zo Znaleckého posudku nevychádza, ale zo stavby Rozhodnutia tento záver nevyplýva.
96. Ničmenej, z rovnakých dôvodov z akých je nepoužiteľný Znalecký posudok (pre neaktuálnosť údajov, s ktorými pracuje) je nepoužiteľná aj správa spoločnosti ENVIGEO (na ktorú ale Prvostupňový orgán relevantne prihliada) a čiastočne v tomto rozsahu aj Záverečná správa. Spôsob, akým Prvostupňový orgán pracuje so Znaleckým posudkom je pochybný.

C 5. Prvostupňový orgán vôbec nevyriešil otázku potenciálneho zásahu do biodiverzity a chránených území

97. Dotknutá obec vzniesla v Stanovisku dôvodný argument o tom, že nesprávne, resp. nedostatočné posúdenie možného dopadu dlhodobého odčerpávania podzemnej vody môže mať výrazný negatívny vplyv na biotopy v priľahlých oblastiach. Keďže doteraz predložené podklady sa s otázkou dlhodobého odčerpávania nezaoberali, je táto otázka viac ako dôvodná.
98. Na uvedený argument Prvostupňový orgán na str. 17 a 18 Rozhodnutia prakticky neodpovedá a len odkazuje na stanovisko ŠOP SR Správy CHKU Ponitrie. Prvostupňový orgán k nemu dovodzuje ďalšie závery, týkajúce sa ochrany porastov. Ide o vyjadrenie, ktoré nijako nesúvisí s dôvodnou námietkou Prvostupňového orgánu, ktorý na ňu vôbec neodpovedá a neuvádza, prečo sa argumentom Dotknutej obce nezaobera.

C 6. Prvostupňový orgán neodpovedal na otázku týkajúceho sa nesúladu rozsahu odberu, ktoré Navrhovateľ deklaroval v Zámere

99. Dotknutá obec v Stanovisku rovnako poukazovala na to, že ani Záverečná správa nedáva odpovede na otázky súvisiace s dlhodobým odčerpávaním podzemnej vody. Problematické sa v tomto smere javí aj to, že sám Navrhovateľ deklaruje iné odberné množstvá. Verejný záujem má v tomto smere prevážiť nad súkromným záujmom Navrhovateľa.

³⁴ Ústavný súd ČR sp. zn. III. ÚS 190/01.

³⁵ Molitoris, Peter. *Vzťah medzi zákonnosťou a prípustnosťou dôkazov vo veciach správneho trestania*. In: STUDIA IURIDICA Cassoviensia. Ročník 6., 2018, číslo 1, s. 33 až 41.

100. Na tento argument Prvostupňový orgán neodpovedá. Namiesto toho na str. 18 druhý odsek Rozhodnutia používa (pravdepodobne) nesúvisiaci text zo stanoviska spoločnosti ENVIGEO. Použitie tohto stanoviska Prvostupňový orgán dokonca ani necituje. Ničmenej, táto citácia nijako neodpovedá na nastolenú otázku Dotknutej obce a vecne s ňou prakticky vôbec nesúvisí.

C 7. Prvostupňový orgán neodpovedá na právnu otázku prioritného použitia podzemnej vody vysokej kvality

101. Dotknutá obec v Stanovisku poukazovala aj na právnu otázku prioritného použitia podzemnej pitnej vody, podľa ktorej má prioritné určenie pre zásobu obyvateľov a na závlahy sa môže používať iba ak tak rozhodne príslušný štátny orgán. Dotknutá obec poukázala aj na opakujúce sa problémy s podzemnou vodou v obci a tiež problémy s nedostatkom pitnej vody.
102. Aj v tomto prípade Prvostupňový orgán na str. 18 Rozhodnutia, posledný odsek a str. 19 Rozhodnutia, prvý odsek, absolútne nesúvisiaco používa text zo stanoviska spoločnosti ENVIGEO, ktoré vôbec nerieši ani nastolenú právnu otázku, ani poukazy na zhoršený stav podzemných vôd v obci a výpadky v dodávkach pitnej vody. Ničmenej, ani Záverečná správa ani stanovisko spoločnosti ENVIGEO nedávajú odpoveď na to, aký vplyv na odčerpávanie podzemnej vody Navrhovateľom na stav podzemnej vody v Dotknutej obci a prípadne aj na rezervoár pitnej vody v Hradištnici. Prieskum týchto otázok je vo verejnom záujme, pričom vykonaný nebol. Ide o zásadné otázky prílohy č. 10 Zákona EIA (bod I. 6 a III. 7) o ktorých v konaní existuje dôvodná pochybnosť, čo je dôvod na vykonanie hĺbkového posúdenia vplyvov podľa Zákona EIA.

C 8. Prvostupňový orgán odignoroval rozsiahlu argumentáciu o nepoužiteľnosti Starých povolení

103. Napokon, Dotknutá obec v Stanovisku v bodoch 81 až 99 (takmer na 4 stranách) podávala detailnú právnu argumentáciu poukazujúc na to, že Staré povolenia používané Navrhovateľom na odber podzemnej vody boli a sú nepoužiteľné a Navrhovateľ ich nesmie používať (ani ako podklad či dôkaz v Konaní). Staré povolenia **(i)** neboli vydané pre Navrhovateľa, **(ii)** neboli vydané pre odčerpávanie vody mimo katastra Dotknutej obce a boli vydané na časové obdobie, ktoré je **(iii)** obsolútne a nepoužiteľné. Navyše, **(iv)** Rozsudok súdu jasne uviedol, že tieto Staré povolenia (vychádzajúce z historických dát) sú materiálne nepoužiteľné (aj ako dôkaz aj ako podklad v konaní). Navyše, ako to v konaní vyšlo najavo, aj keby tieto Staré povolenia boli použiteľné (čo nie sú), **(v)** ŠP Hydromeliorácie nemali súhlas na to, aby ich používanie previedli na Navrhovateľa, čo je jasný dôkaz o tom, že Navrhovateľ odčerpáva vodu protiprávne.
104. Prvostupňový orgán sa s týmto dôležitým argumentom vôbec nevysporiadal. Na str. 19 Rozhodnutia iba nesúvisiaco v treťom odseku zdola uviedol, že vo výroku stanovil Navrhovateľovi v tejto súvislosti „podmienky“.
105. Predovšetkým, tieto „podmienky“ Prvostupňového orgánu nijako neodpovedajú na zásadné argumenty Dotknutej obce a ani nijako neodzrkadľujú skutočný stav veci (a síce, že Navrhovateľ Staré povolenie v súčasnosti stále využíva ako legitímny dôvod na aktuálne a 4 roky trvajúce čerpanie vody).
106. Nevysporiadanie sa s tak podstatnou argumentáciou je zarážajúce a nemá absolútne nič spoločné s holistickým prístupom správneho orgánu v konaní EIA, ani s princípom legality

a materiálnej pravdy. Podľa § 40 Správneho poriadku je navyše konajúci správny orgán povinný posúdiť si otázky rozhodujúce pre konania samostatne, a to aj vtedy ak ide o otázky predbežnej povahy a mal by sa nimi zaoberať iný orgán. Ak sú tieto otázky dôležité pre rozhodnutie vo veci, správny orgán si ich musí zodpovedať sám. Prvostupňový orgán tento zákonný postup popiera. Podotýkame, že tak robí pri dôkaze (Starých povoleniach) ktoré Navrhovateľ považuje za podstatný pre výkon navrhovanej činnosti. Staré povolenia sú však nepoužiteľné. Z uvedeného prístupu Prvostupňového orgánu tiež vyplýva, že sa nezaoberal kritériami podľa prílohy č. 10 Zákona EIA (body I. 1 a 2, body III. 2 a 4 a bod III. 7).

107. Podotýkame tiež, že stanovené „podmienky“, ktoré Prvostupňový orgán premietol do výroku sú jasným výrazom toho, že Prvostupňový orgán má pochybnosti o spôsobe a rozsahu výkonu činnosti Navrhovateľa, ktorú z environmentálneho pohľadu schválil. Namiesto toho, aby sa Prvostupňový orgán vo svetle predloženej právnej argumentácie vysporiadal s relevantným námietkami Dotknutej obce, stanovuje (v kontexte závažnosti vykonávania dlhodobých odberov podzemnej vody) ďalšie podmienky pre iné orgány, pričom tak robiť nemusel, ak by sa s nastolenými otázkami riadne vysporiadal.
108. Dodávame tiež, že je nezákonné, ak vo výroku rozhodnutia týkajúcom sa Zákona EIA stanovoval Prvostupňový orgán podmienky, ktoré sa týkajú výkonu kompetencií orgánov štátnej vodnej správy. Tým, že tak Prvostupňový orgán spravil vyjadril, že Staré povolenia majú environmentálny dopad na Konanie, avšak vôbec sa s týmto dopadom v Rozhodnutí nevysporiadal, iba odkázal na činnosť iných štátnych orgánov. Považujeme to za zmätočný prístup.

C 9. Prvostupňový orgán neodpovedá na námietku Dotknutej obce ohľadom toho, že Zámer nie je zmenou navrhovanej činnosti

109. Dotknutá obec poukazuje na kapitolu II. A tohto odvolania vyššie, v ktorej vysvetľuje, že Zámer nie je zmenou žiadnej predtým posudzovanej navrhovanej činnosti (pričom tak robil aj vo Vyjadrení k Oznámeniu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku). Ide o ďalší poukaz na to, ako Zámer nekorešponduje so skutočným stavom veci a Prvostupňový orgán nezisťoval skutočný stav (materiálnu pravdu).
110. Deklarovaná výstavba novej závlahy v Zámere nie je zmenou existujúcej činnosti. Stará závlaha bola postavená v 70-tych rokoch minulého storočia. Po rokoch nefunkčnosti ju ŠP Hydromeliorácie prenajal Navrhovateľovi, aby ju opravil. Využívanie Starej závlahy podľa podmienok Zákona EIA nebolo nikdy posudzované. **Stará závlaha nie je povoleným a posúdeným projektom, ktorý by Zámer Navrhovateľa podľa Zákona EIA menil. Podľa Zákona EIA možno meniť len taký projekt, ktorý už bol podľa Zákona EIA posúdený a povolený, čo však nie je tento prípad.**
111. Predmetom Konania pred Prvostupňovým orgánom je Zámer, ktorý hovorí iba o posudzovaní návrhu na rozšírenie Starej závlahy, pričom Zámer nerieši, že na výkon navrhovanej činnosti Navrhovateľ potrebuje **celú závlahu** (vrátane Starej závlahy, ktorú má od ŠP Hydromeliorácie na tento účel prenajatú). Zámer sa teda mylne fixuje na rozšírenie Starej závlahy, pričom pre výkon posudzovanej činnosti Navrhovateľa je potrebná kompletne celá závlaha. Prvostupňový orgán na túto skutočnosť nijako nereagoval. **Stará závlaha a Navrhovateľom deklarovaná výstavba novej závlahy napojenej na Starú závlahu sa tak mali posudzovať spoločne ako jeden celok, čo predpokladá aj Zákon EIA.**
112. Prvostupňový orgán na str. 23 Rozhodnutia, štvrtý odsek zhora na vyššie uvedenú

argumentáciu vôbec neodpovedá. Prvostupňový orgán cituje nesúvisiace stanovisko OU BN, zo dňa 5.5.2016, pričom nevedno, čo ním chcel Prvostupňový orgán povedať. Rovnako aj nadväzná právna úprava je úplne nesúvisiaca. Postup Prvostupňového orgánu je zjavne nepreskúmateľný, na podstatnú otázku Konania nedáva žiadnu odpoveď.

C 10. Prvostupňový orgán neodpovedá na námietky Dotknutej obce k stanovisku spoločnosti ENVIGEO

113. Dotknutá obec zdôrazňuje, že vo Vyjadrení k Oznámeniu podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku vznikla niekoľko námietok k obsahu Stanoviska spoločnosti ENVIGEO. Predovšetkým Dotknutá obec tvrdí, že stanovisko kompletne vychádza zo starých, historických údajov, ktoré Rozsudok súdu odmietol. Zároveň, spoločnosť ENVIGEO je v zjavnom konflikte záujmov, nakoľko sa v minulosti podieľala na príprave správ pre Dotknutú obec. Nevedno prečo ENVIGEO o podobných otázkach Konania dáva rozdielne odpovede. Stanovisko je v tomto smere pochybné.
114. Na str. 23 rozhodnutia, druhý odsek zdola, sa Prvostupňový orgán týmito námietkami vôbec nevenuje. Rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné a nezákonné a nevedno, prečo Prvostupňový orgán tento dôkaz uprednostnil, a prečo z neho na viacerých miestach Rozhodnutia cituje.

V. ZÁVER A NÁVRH

115. Vzhľadom na vyššie uvedené Dotknutá obec má za to, že Rozhodnutie je nezákonné, nakoľko Prvostupňový orgán nezistil skutočný stav veci, dôkazy zhodnotil výrazne selektívne, neodpovedal na rozsiahlu časť podstatnej argumentácie Dotknutej obce a Rozhodnutie je výrazne nepreskúmateľné a v rozpore s kritériami podľa Zákon EIA.
116. Dotknutá obec uvádza, že toto odvolanie v lehote na podanie odvolania aj doplní o ďalšie vyjadrenie.
117. Dotknutá obec preto navrhuje, aby

Okresný úrad Trenčín v odvolacom konaní rozhodnutie Okresného úradu Bánovce nad Bebravou, odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-BN-OSZP-2022/000371-045, zo dňa 25.5.2022 zrušil a vec vrátil na nové konanie.

S úctou

Obec Dolné Vestenice

v zast. POLÁČEK & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária
Mgr. ICLic. Pavol Poláček, LL.M., M.A. / advokát / partner / konateľ
+421 908 625 242 / ppolacek@polacekpartners.sk